

senteret ved denne internationale Forenings Kongres i Chicago i 1913 ved sin Formand, Docent J. T. Lundbye, der efter sin Hjemkomst i „Den tekniske Forenings Tidsskrift“ for 8. Juli 1914, hvoraf et Eksemplar vedlægges, har gjort nærmere Rede for Kongressen og Køleteknikkens Betydning i Amerika.

I Krigsaarene blev Foreningens Virksomhed paa forskellig Maade stærkt lammet. Man havde besluttet at paabegynde en videnskabelig Undersøgelse af de almindelig anvendte Isskabes Konstruktion og eventuelt søge dem forbedret, saa at de opbevarede Spisevarer ikke, som det saa ofte sker, skal blive slimede og fordærvede af den fugtige Luft; men Vanskeligheden ved at skaffe de rigtige Materialer til Fabrikationen bevirkede, at dette Arbejde maatte stilles i Bero. Nu er det genoptaget i Sommeren 1920 og vil forhaabentlig kunne føres frem til et godt Resultat.

Et andet Arbejde, som Foreningen har taget op, er Bygningen af Køkkener til Opbevaring af Frugt for at undgaa, at Mængder af Frugt raadner, inden den kan blive nydt eller forarbejdet til Konserver. Det er foreløbig lykkedes Foreningen at skabe en Stemning for Sagen, og der vil nu blive afholdt Agitationsmøder for Sagen.

Paa det skandinaviske hygiejniske Møde i Stockholm i September 1919 var et af Forhandlingsemnerne: Afkølingens hygiejniske Betydning som Konserveringsmiddel for Levnedsmidler; det skyldtes Dansk Køleforening, at man benyttede Lejligheden til at bringe et køleteknisk Emne under Debat.

I den moderne Teknik benyttes Afkølingen paa saa mange Maader og sparer, hvor der er Tale om fordærlige Varer, store Kapitaler; men navnlig for Transporten er Kølesagens Betydning overordentlig stor. Hele vor Eksport af letfordærlige Varer, baade til Søs og til Lands, vilde, om ikke ligefrem umuliggøres, saa dog hemmes i høj Grad, saafremt de Hjælpemidler til Varernes Konservering, som nu findes i Form af Kølerum i Skibe og Jernbanevogne, maatte undværes. For en Menneskealder siden sendtes alt vort Eksportsmør til England uden Køling, men under hele Sommertiden lød der en stadig Klagesang fra England om den slette, halvsmeltede Tilstand, i hvilken Smørret fremkom. Først da der indrettedes Kølerum i Englandsdamperen, hørte Klagerne op, og derefter er Befordringen foregaaet upaaklageligt. En lige saa stor Betydning havde Kølerummene for vor Eksport af Flæsk og Kød.

Vor Eksport pr. Jernbane af Kød, Mælk og Fisk er fuldstændigt afhængig af Kølevognene. De øjeblikkelige Forhold maa vel lades ude af Betragtning, men kommer det økonomiske Liv i Mellemeuropa atter nogenlunde i Orden, vil vor tidligere betydelige Eksport sikkert igen finde sine tidligere Afsætningspladser. Før Krigen omfattede Udførselen herfra Smør og Kød til Østrig, Kød til Italien og Sveits, Fisk, Kød og Mælk samt Fløde til Tyskland. Vore Kølevogne var den Gang ikke talrige nok til at magte Opgaven.

Vor indenlandske Forsyning af letfordærlige Varer, særlig Fisk, Kød og Flæsk samt Mælk, maa ogsaa under Befordringen baseres paa Kølevogne. Navnlig paa de lange Strækninger fra Jylland til det store Forbrugssted København. Banerne har ikke tilstrækkeligt med Kølevogne til denne Befordring, ligesom Isforsyningen lader noget tilbage at ønske, idet Beholdningerne i varme Somre slipper op hist og her.

Hermed følger Ministeriets Skrivelse af 7. d. M. med Bilag tilbage.

Ærbødigst

P. B. V.

J. T. Lundbye.